

Hvad så med de omkostninger, der er forbundet med det, hvad så med de lande, f.eks. Danmark, der ikke ønsker at være en del af den fælles aktion? Hvordan kan vi forholde os?

Dér er problematikken jo i dag den, at der er nogle lande i EU, der meget kraftigt arbejder på, at hvis Danmark eksempelvis ønsker at stå uden for en fælles aktion, skal vi ikke politisk kunne modsætte os aktionen. Vi skal altså være solidarisk med aktionen politisk, vi skal bakke den op politisk, uanset om vi synes, den er fornuftig eller forkert. Og punkt to: Vi skal også være med til at finansiere aktionen. Så er det danske forbehold på dette område ikke reelt, så har det ikke nogen reel værdi.

Derfor mener jeg, at når Det Konservative Folkeparti klart markerer, at man ønsker at bruge Vestunionen til fællesaktioner, bør Det Konservative Folkeparti samtidig kunne forklare os, hvad man så gør på disse to helt væsentlige områder, for at Danmark stadig væk kan siges at opretholde sit forbud mod deltagelse i et fælles militært forsvar.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Hr. Thulesen Dahl burde vide, at Det Konservative Folkeparti går ind for, at man får ophævet forbeholdene, så jeg kan ikke rigtig forstå den måde, han forsøger at fremstille problemstillingen på.

Men først til fru Annette Just: Selvfølgelig går Det Konservative Folkeparti stærkt ind for NATO-samarbejdet, men det, vi synes er den europæiske dagsorden i dag, er at prøve på at finde et forsvarspolitisk samarbejde i Europa på en sådan måde, at man kan bibeholde NATO-samarbejdet, og så Den Vesteuropæiske Union kan blive den europæiske søjle i NATO-samarbejdet. Men samtidig kan vi sikre os, at de alliancefri lande kan blive tilsluttet, og samtidig kan vi sikre os, at en lang række lande i Øst- og Centraleuropa også kan blive associeret til dette samarbejde i Den Vesteuropæiske Union.

Så det, der er øvelsen i øjeblikket, er i virkeligheden at prøve på forskellig vis, fordi vi har forskellig historisk baggrund, at inddrage alle de lande, som har lyst til det, i et fælles europæisk forsvarspolitisk samarbejde. Det er det, der er hele øvelsen i øjeblikket.

Og så må jeg understrege over for fru Annette Just, at det, som vi fra Det Konservative Folkepartis side siger, er, at de såkaldte Petersberg-områder bør lægges ind i EU-samarbejdet. Det

er dér, man så kan træffe beslutningerne og derefter opfordre Den Vesteuropæiske Union til at udføre dem. Det er til dels også et svar på hr. Kristian Thulesen Dahls spørgsmål. Det er den måde, vi mener, at tingene skal fungere på.

Det er klart, at der kan opstå situationer, hvor de lande, der skal udføre de pågældende beslutninger i Den Vesteuropæiske Union, siger: Hvem skal så finansiere det her? Bør det ikke være EU, der finansierer det? Den situation kan selvfølgelig opstå, og så må man tage den diskussion.

Normalt har det hidtil været sådan både i NATO og i Den Vesteuropæiske Union, at når man går ind i en fredsbevarende opgave, er det de lande, som deltager, der bærer de store byrder, og så er det lidt på det fælles budget, det bliver finansieret. Men så vidt jeg er orienteret – jeg tror, det var udenrigsministeren, der oplyste det for nylig – er det fælles budget i NATO i forhold til de penge, der bruges af NATO-landene på forsvar, helt nede på under 1 pct. Det er det, vi taler om.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes egentlig, det er på tide, at hr. Ove Fich kommer herop og forklarer, hvad der egentlig helt præcist er regeringspartiernes eller i hvert fald Socialdemokratiets holdning til Vestunionen. Kunne hr. Ove Fich ikke komme op og redegøre for, om det er rigtigt, som vi har fået at vide, at statsministeren på den såkaldte Vilvordekonference i virkeligheden gik ind for det svensk-finske forslag, som hr. Kirk også stillede forslag om før, og som jo går ud på at føre Danmark ind i Vestunionen ad bagdøren?

Statsministeren har åbenbart udtalt sin støtte til det på en uofficiel konference, men er det regeringspartiernes politik, eller er det ikke? Det synes jeg da ærlig talt vi har krav på at få at vide.

Vi har også krav på at få at vide, om det er Socialdemokratiets politik, at NATO-styrker og NATO-materiel skal kunne stilles til rådighed for Vestunionen. Hvis det er tilfældet, er vi med ad den vej også, for vi er jo med i NATO. Hvor går grænserne for Socialdemokratiet?

Man vil deltage via EU og give EU beføjelser til at bede Vestunionen om at lave fredsskabende projekter, altså militære aktioner. Har man fra Socialdemokratiets side sagt ja til det militære projekt, og hvor bliver den danske undtagelse af?